

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV, de Jonge Konstruktie BV

Strona pozwana: Provincie Drenthe

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank Assen — Wykładnia art. 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 i 6 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33) — Uregulowanie krajowe przewidujące zbieg właściwości sądu cywilnego i administracyjnego, mogący prowadzić do wydania sprzecznych rozstrzygnięć — Właściwość sądu administracyjnego ograniczona do oceny w przedmiocie decyzji w sprawie udzielenia zamówienia — Wyłączenie w przypadku decyzji o udzieleniu zamówienia jednemu z oferentów — Przyznanie odszkodowania

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 i 3 oraz art. 2 ust. 1 i 6 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. nie stoją na przeszkodzie systemowi, w którym — aby uzyskać szybkie orzeczenie — jedyne dostępne postępowanie charakteryzuje się tym, iż zorientowane jest na szybkie wydanie rozstrzygnięcia o charakterze porządkowym, przedstawiciele stron nie mają prawa do wymiany pism, co do zasady przeprowadzane są jedynie dowody pisemne, ustawowe zasady postępowania dowodowego nie mają zastosowania, a orzeczenie nie prowadzi do ostatecznego ukształtowania stosunków prawnych i nie stanowi etapu w procesie rozpoznawania sporu, który prowadzi do prawomocnego rozstrzygnięcia danej kwestii.
- 2) Dyrektywę 89/665 w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 92/50 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by sędzia orzekający w przedmiocie środków tymczasowych w celu zarządzenia środka tymczasowego dokonał wykładni dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, którą to wykładnię sąd rozpatrujący spór co do istoty uzna następnie za błędną.
- 3) W zakresie odpowiedzialności państwa za szkody wyrządzone jednostkom poprzez naruszenie prawa Unii, które można mu przypisać, poszkodowani mają roszczenie o ich naprawienie, jeżeli naruszona norma prawna Unii jest dla jednostek źródłem uprawnień, naruszenie jest wystarczająco istotne i istnieje bezpośredni związek przyczynowy między naruszeniem a poniesioną szkodą. Wobec braku przepisów prawa Unii w tej materii, gdy zostaną

spełnione wymienione przesłanki, ustalenie kryteriów, na których podstawie należy stwierdzać i szacować szkodę wynikłą z naruszenia prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych, leży w gestii wewnętrznych porządków prawnych każdego z państw członkowskich, pod warunkiem przestrzegania zasad równowagi i skuteczności.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Peter Pammer przeciwko Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH przeciwko Oliverowi Hellerowi (C-144/09)

(Sprawy połączone C-585/08 i C-144/09) (¹)

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 15 ust. 1 lit. c) i ust. 3 — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawartych przez konsumentów — Umowa podróży frachtowcem — Pojęcie „impresa turystyczna” — Umowa hotelowa — Prezentacja podróży i hotelu na stronie internetowej — Pojęcie działalności „kierowanej do” państwa członkowskiego, w którym konsument ma miejsce zamieszkania — Kryteria — Dostępność strony internetowej)

(2011/C 55/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Peter Pammer (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH (C-144/09)

Strona pozwana: Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Oliver Heller (C-144/09)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof (Austria) — Wykładnia art. 15 ust. 1 lit. c) i ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawartych przez konsumentów — Minimalne cechy strony internetowej wymagane do tego, aby można było uznać, iż działalność prezentowana na tej stronie jest kierowana do państwa członkowskiego, w którym konsument ma miejsce zamieszkania

Sentencja

- 1) Umowa mająca za przedmiot podróż frachtowcem, taka jak będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym w sprawie C-585/08, stanowi umowę przewozu, która za cenę ryczałtową łączy przewóz i nocleg w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.
- 2) W celu ustalenia, czy można uznać, iż przedsiębiorca, którego działalność jest prezentowana na jego stronie internetowej lub na stronie pośrednika, „kieruje” działalność do państwa członkowskiego, na terytorium którego konsument ma miejsce zamieszkania, w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 44/2001, należy zbadać, czy przed ewentualnym zawarciem umowy z konsumentem z tych stron internetowych i ogólnej działalności przedsiębiorcy wynika, że zamierzał on prowadzić interesy z konsumentami zamieszkałymi w jednym lub kilku państwach członkowskich łącznie z tym, w którym konsument ma miejsce zamieszkania, w tym znaczeniu, że był gotowy do zawarcia z nimi umowy.

Następujące elementy, których lista nie jest wyczerpująca, mogą stanowić oznaki pozwalające na uznanie, że działalność przedsiębiorcy jest kierowana do państwa członkowskiego, w którym konsument ma miejsce zamieszkania, a mianowicie międzynarodowy charakter działalności, podanie tras z jednego lub kilku państw członkowskich do miejsca, gdzie przedsiębiorca ma siedzibę, użycie języka lub waluty innych niż używane zwyczajowo w państwie członkowskim, w którym przedsiębiorca ma siedzibę, z możliwością rezerwacji i potwierdzenia rezerwacji w tym innym języku, podanie numerów telefonicznych z międzynarodowym numerem kierunkowym, zaangażowanie środków w usługę odsyłania w Internecie u operatora wyszukiwarki w celu ułatwienia konsumentom zamieszkałym w różnych państwach członkowskich dostępu do strony przedsiębiorcy lub pośrednika, używanie domeny pierwszego poziomu innej niż domena państwa członkowskiego, w którym przedsiębiorca ma siedzibę, oraz wzmianka o międzynarodowej klienteli złożonej z klientów zamieszkałych w różnych państwach członkowskich. Do sądu krajowego należy zbadać, czy oznaki te występują.

Natomiast sama dostępność strony internetowej przedsiębiorcy lub pośrednika w państwie członkowskim, na terytorium którego konsument ma miejsce zamieszkania, nie jest wystarczająca. To samo dotyczy podania adresu elektronicznego, jak również innych namiarów czy użycia języka lub waluty, które są zwyczajowo używane w państwie członkowskim, w którym przedsiębiorca ma siedzibę.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.
Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-89/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 43 WE — Zdrowie publiczne — Prowadzenie laboratoriów analiz biomedycznych — Przepisy krajowe ograniczające do 25 % kapitału zakładowego udział wspólników niewykonujących zawodu biologa — Zakaz posiadania udziałów w więcej niż dwóch spółkach prowadzących wspólnie jedno lub kilka laboratoriów analiz biomedycznych — Cel zmierzający do zapewnienia niezależności zawodowej biologów — Cel zmierzający do utrzymania różnorodności ofert w dziedzinie biomedycyny — Spójność — Proporcjonalność)

(2011/C 55/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i E. Traversa, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i B. Messmer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE — Przepisy w dziedzinie prowadzenia laboratoriów analiz biomedycznych — Przepisy krajowe ograniczające do 25 % kapitału zakładowego udziały wspólników niewykonujących zawodu w danej dziedzinie — Zakaz posiadania udziałów w więcej niż dwóch spółkach prowadzących wspólnie jedno lub kilka laboratoriów analiz biomedycznych — Ograniczenia swobody przedsiębiorczości uzasadniane celem ochrony zdrowia publicznego oraz tym, że są one proporcjonalne

Sentencja

- 1) Poprzez zakazanie biologom posiadania udziałów w ponad dwóch spółkach utworzonych w celu wspólnego prowadzenia jednego lub kilku laboratoriów analiz biomedycznych Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 43 WE.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Francuska i Komisja Europejska ponoszą swoje własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.